

2009:45

**Interpellation av Inger Stark (v) om den urholka-
de socioekonomiska fördelningen**

Dnr 322-2495/2009

Enligt en ny rapport från SCB spelar föräldrars utbildningsnivå en allt större roll för hur det går för barnen i skolan. Bland barn vars föräldrar har grundskola som högsta utbildning har meritvärdet i nionde klass sjunkit och färre är behöriga till gymnasiet än för tio år sedan. En motsatt utveckling finns bland barn med eftergymnasialt utbildade föräldrar. Enligt uppgifter i media ska Stockholms stad glädjande nog gå emot den nationella trenden. Det har där-
emot inte framgått vilka de objektiva orsakerna är. Hur spelar det till in att färre vårdnadshavare har förgymnasial utbildning och fler har eftergymnasial utbildning? Är det de satsningar som den förra majoriteten gjorde som har haft mest inverkan eller den nuvarande? Skulle ett eventuellt trendbrott ha varit större om den socioekonomiska omfördelningen inte försämrats?

Bland de kriterier som bestämmer den socioekonomiska omfördelningen till grundskolan i Stockholms stad finns utbildningsgrad, men också låg inkomst och utländsk bakgrund. Sedan den borgerliga majoriteten kom till makten i valet 2006 har den socioekonomiska omfördelningen av resurserna till förskolan och grundskolan urholkats på flera olika sätt, vilket påverkar elever med stort behov av stöd som går i förskolor och skolor i fattiga områden. Om relationen mellan det socioekonomiska tillägget (som varierar med den socioekonomiska situationen i stadsdelsområdet) och skolpengen (som är lika för alla barn) skulle återställas till 2006 års nivå, hade 110,7 mnkr mer gått till socioekonomisk omfördelning i den kommunala grundskolan och 9,6 mnkr mer till socioekonomisk omfördelning i den kommunala förskolan. Ytterligare 31,2 mnkr skulle gå till socioekonomisk omfördelning till privat driven grundskola.

Den socioekonomiska compensationen baseras visserligen på samma kriterier som tidigare men har minskat i betydelse både genom uteblivna satsningar och genom att det fördelas på ett mindre effektivt sätt. I praktiken har den borgerliga metoden att fördela pedagogiska resurser medfört att duktiga förorts-

elever från fattiga områden som lyckas komma in i en innerstadsskola får med sig ett högt socioekonomiskt tilläggsbelopp till innerstadsskolan, även om eleven inte själv har behov av extra stöd. Samtidigt dräneras de kvarvarande grundskolorna i ytterförorterna på resurser som behövs för att ge stöd till kvarvarande barn som alla inte har lika bra förutsättningar i skolan.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga ansvarigt borgarråd följande:

1. Är det en bra resursfördelning att skolor i områden med höga socioekonomiska värden får ett högt socioekonomiskt tilläggsbelopp för sina elever som bor i ett område med låga socioekonomiska värden även om eleverna inte behöver särskilt stöd?
2. Vilka åtgärder är du beredd att vidta för att stoppa nuvarande misshushållning med de pedagogiska resurserna som är avsedda för att motverka kunskapssegregering men som fungerar i motsatt riktning?

Stockholm den 30 november 2009

Inger Stark